

SCIFI ISKEE PÄIN PLÄSIÄ!

Transmetropolitan

**Tonin
palsta**

Science fiction ei ole koskaan ollut Amerikassa sarjakuvan puolella yhtä suosittu genre kuin kirjallisuudessa – ainakaan jos supersankareita ei lasketa scifiksi. Sitten EC:n kulta-ajan yhdysvaltain tieteissarjakuva on koostunut lähinnä lehdistä, jotka ammentavat aiheensa elokuvista ja televisiosarjoista, sekä pienimuotoisista, hieman undergroundin kaltaisista yrittelmistä. Mantereen kuuluisinkin sf-sarjakuvalehti, *Heavy Metal*, sisältää pääasiassa eurooppalaisten mestarien kynä jälkeä.

Tällä vuosikymmenellä älyllisempien scifi-sarjakuvien kustantajana on kunnostautunut *Dark Horse Comics*, jonka talliin kuuluvat mm. *Harlan Ellisonin Dream Corridor*, *Paul Chadwickin Concrete* sekä *Mike Baronin & Steve Ruden Nexus*. Suurimman yrityksen kirjallisen scifin läpilyönniksi teki kuitenkin DC vuonna 1996. Todettuaan, kuinka hyvin aikuisempaan makuun suunnattua fantasiahenkistä sarjakuvaa tarjoillut *Vertigo*-alanimike menestyi (mm. *Sandman*, *Books of Magic* ja *Hellblazer*), he päättivät yrittää samaa scifillä.

Syntyi kunnianhimoisesti aloittanut *Helix*, jonka lehtiin palkattiin käsikirjoittajiksi mm. tieteiskirjailijat *Lucius Shepard* ja *Michael Moorcock*. Valitettavasti vain lopputulos on ollut kovin epätasainen ja suosiokin heikonlainen. Esimerkiksi *Shepardin* massiivisen mielikuvituksekas *sense of wonder*-ilötulitus *Vermillion* jouduttiin lopettamaan jo 12 numeron jälkeen. Omalla tavallaan tämä oli ymmärrettävää, sillä *Shepard* tuntui alussa olevan hiukan hukassa sarjakuvamuodon vaatimasta rytmityksestä ja visuaalisen puolen painottumisesta – eikä nykytilanteessa pärjää yksikään lehti, joka ei heti kärkeen ilmaise lukijoita pauloihinsa.

Niinpä tällä hetkellä *Helix* on kutsunut ainoastaan kahteen sarjaan, joista niistäkin vain toisen on tarkoitus jatkua vuotta pidempään. Tämä *Warren Ellisin & Darick Robertsonin Transmetropolitan* näyttää kuitenkin löytäneen yleisönsä, sillä jo puolen vuoden jälkeen jouduttiin lehden ensimmäisistä numeroista väsäämään *Back on the Street*-niminen kokooma-albumi. Ei sinänsä mikään ihme, sillä *Transmetropolitan* on räkäisen vauhdikasta cyberscifiä, jossa vuosikaudet sarjakuvia käsikirjoittanut *Ellis* pistää parastaan.

Spider Jerusalem on räävitön lehtimies lähtitulevaisuuden suurkaupungissa. Paikassa, jossa autot ja erilaisia alakulttuureja edustavat ihmiset täyttävät kadut, mainontaa tunkee eteen joka tuulista ja monet muutkin cybergpunk-kirjallisuuden perusaineokset muuttuvat kiehtoviksi kuviksi. Puhtoisuutta tästä visiosta ei löydy etsimälläkään, kukaan ei välitä kuin omasta hyvinvoinnistaan. Itse *Spider* vittuilee ja kiroilee kaikille vastaantulijoille, tietokoneistetut kodinkoneet käyttävät huumeita, kaksipäiset kissat kuseskelevat puhelinluureihin ja perverssiydet rypevät valtoimenaan.

Kaiken kaaoksenkin keskellä tatuoitu kaljupäämme jaksaa kuitenkin raivon voimalla paljastaa kolumneissaan koko tämän ihmiskaatopaikan synkeimmän (!) puolen, poliisien tarkoituksettoman väkivaltaisuuksien, uskonnollisten hihhulikulttien huijaukset ja kaduille hyljättyjen kansalaisten raastavan epätoivon. Vaikka *Spider* on henkilönä sarjakuväsankareista vastenmielisimpiä, ei hänen yhden miehen sodastaan voi olla pitämättä – kokeehan hän alastoman totuuden kertomisen arvoisena. Puhumattakaan kohtauksista, joissa hän altistaa itsensä meidän kaikkien muiden puolesta tuhansien tyhjänpäiväisten televisio-kanavien äivot tylsistytävälle mauttomuuksille tai ampuu presidenttiä ripulipyssyllä.

Transmetropolitan on vihaisten ihmisten sarjakuva. Sosiaalista satiiria ja ironista tykitystä päin maailmanne kaksipäisimpiä ilmiöitä ja ihmisiä. Suoraa huutoa, joka herättää puolikuolleet viihdenarkomaanitkin. Sitä paitsi se on pirullisen hauska.

Televisiossa tarjolla tänään: Seesami-kadun seksinuket, Kauniit ja ruhjeiset rangaistusleirillä sekä Runotyttösen pedofilliseikkailut.

Toni Jerrman